

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 1998

in zaak T-25/96 (92), Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Begroting van kosten)*

(1999/C 20/54)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-25/96 (92), Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen, gevestigd te Bonn, bestaande uit: Aero Lloyd Flugreisen GmbH & Co. Luftverkehrs-KG, gevestigd te Oberursel (Duitsland), Air Berlin GmbH & Co. Luftverkehrs KG, gevestigd te Berlijn, Condor Flugdienst GmbH, gevestigd te Kelsterbach (Duitsland), Germania Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Berlijn, Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Langenhagen (Duitsland), LTU Lufttransport Unternehmen GmbH & Co. KG, gevestigd te Düsseldorf, en Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Langenhagen (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe, advocaat te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, advocaat aldaar, rue Philippe II 34 b, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Nemitz), betreffende een verzoek tot begroting van kosten naar aanleiding van de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 14 maart 1997, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen en Hapag-Lloyd/Commissie (T-25/96, Jurispr. blz. II-363), heeft het Gerecht (Vijfde Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 23 oktober 1998 een beschikking gegeven waarin het dictum luidt als volgt:

Het totale bedrag van de door de Commissie aan verzoeksters te vergoeden kosten wordt bepaald op 30 000 DEM, in voorkomend geval vermeerderd met de over dat bedrag verschuldigde BTW.

⁽¹⁾ PB C 145 van 18.5.1996.

Beroep, op 3 november 1998 ingesteld door UPS Europe NV/SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-182/98)

(1999/C 20/55)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 november 1998 beroep tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door UPS Europe NV/SA, vertegenwoordigd door T. R. Ottervanger, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Loeff Claeys Verbeke, rue Charles Martel 5.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— de beschikking van de Commissie, inhoudende geen procedure ex artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag te beginnen tegen de Bondsrepubliek Duitsland naar aanleiding van verzoeksters klacht over staatssteun, nietig te verklaren;

— de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een onderdeel van de „United Parcel Service” (UPS) groep die over de hele wereld een besteldienst voor pakjes onderhoudt, heeft een klacht ingediend bij de Commissie met het verzoek een procedure te beginnen terzake van gedragingen en kruislingse subsidiëring van Deutsche Bundespostdienst (thans Deutsche Post AG), die haars inziens in strijd waren met de artikelen 86, 90, 92 en 93 van het EG-Verdrag.

Op 19 december 1997 berichtte de Commissie haar, dat zij „begin volgend jaar” een procedure ex artikel 93, lid 2, zou beginnen. Op 10 augustus 1998 heeft verzoekster de Commissie schriftelijk verzocht, een standpunt in te nemen over haar klacht uit hoofde van artikel 92. Op 2 oktober 1998 heeft de Commissie geantwoord, dat zij de positie en het gedrag van Deutsche Post AG zou „onderzoeken”, doch — althans voorlopig — geen procedure ex artikel 93 zou beginnen (de bestreden beschikking).

Verzoekster voert vier middelen aan:

1. De Commissie heeft artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag geschonden door geen procedure krachtens dit artikel te beginnen tegen de Bondsrepubliek Duitsland. Volgens de brief van 19 december 1997 zou zij begin 1998 daartoe overgaan. Naar de mening van verzoekster bestond op dat tijdstip ernstige twijfel bij de Commissie, of de in de klacht aan de orde gestelde steun-

maatregelen wel verenigbaar waren met de gemeenschappelijke markt. Bijgevolg was de Commissie verplicht een procedure ex artikel 93, lid 2, te beginnen, en is het besluit dit niet te doen, onwettig.

2. De bestreden beschikking voldoet niet aan de eisen van artikel 190 van het EG-Verdrag, aangezien daarin geen afdoende verklaring wordt gegeven van de redenen waarom de Commissie haar aanvankelijke standpunt heeft gewijzigd.
3. De Commissie heeft het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen geschonden.
4. De Commissie heeft het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden door verzoeksters klacht in deze zaak niet zorgvuldig te behandelen.

Beroep, op 19 november 1998 ingesteld door D. Bell en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie

(Zaak T-184/98)

(1999/C 20/56)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie door D. Bell en anderen, vertegenwoordigd door K. Parker, QC, en R. Thompson, Monckton Chambers, 4 Raymond Buildings, Gray's Inn, London WC1R 5BP, Verenigd Koninkrijk.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de afwijzing van verzoekers' klacht, waardoor de Commissie en de Raad hebben nagelaten jegens verzoekers specifieke maatregelen te nemen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van 12 december 1996 in de gevoegde zaken T-177/94 en T-377/94, Altmann e.a./Commissie, onrechtmatig is en een dienstfout oplevert die de aansprakelijkheid van de Commissie en de Raad meebrengt;

— de Commissie en de Raad te gelasten:

- a) aan verzoekers de in de lijst in bijlage 7 bij het verzoekschrift genoemde individuele bedragen te betalen, aangepast tot op de datum van het arrest; en, voorzover geen maatregel wordt getroffen betreffende de verplichting voor verzoekers om over die bedragen de in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde belasting te betalen,
- b) een bijkomend bedrag ter vergoeding van:
  - i) het bedrag dat verzoekers uit hoofde van de in het Verenigd Koninkrijk geldende belasting zullen moeten betalen, en waarvan de berekening wordt uitgesteld zolang de onderhandelingen tussen partijen en de belastingautoriteiten van het Verenigd Koninkrijk duren;

subsidiar
  - ii) de bedragen die verzoekers thans aan de belastingautoriteiten van het Verenigd Koninkrijk verschuldigd zijn, met dien verstande dat de Raad en de Commissie verzoekers dienen te vergoeden voor elk bijkomend bedrag dat zij verschuldigd zouden zijn; en

— de Commissie en de Raad in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers in deze zaak zijn werknemers van de UKAEA (United Kingdom Atomic Energy Authority) en leden van het team van het JET-project. Zij vorderen schadevergoeding van de Commissie en de Raad, die ondanks een uitdrukkelijk verzoek hebben nagelaten maatregelen te nemen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 12 december 1996 in de gevoegde zaken T-177/94 en T-377/94, Altmann e.a./Commissie⁽¹⁾.

De conclusies zijn in wezen dezelfde als in zaak T-30/98, Altmann e.a.⁽²⁾; enkel de begindatum van de periode waarvoor verzoekers schadevergoeding vorderen verschilt. Ofschoon de grondslag van hun vordering technische verschillen vertoont, doordat in het arrest geen besluiten met betrekking tot verzoekers nietig zijn verklaard, stellen verzoekers dat de inhoud van hun vordering identiek is aan de vordering van de verzoekers in zaak T-30/98, en dat de Commissie en de Raad naar Gemeenschapsrecht verplicht waren het door alle tot het JET-team behorende werknemers van de UKAEA geleden onrecht dat uit het arrest is gebleken, te verhelpen, dan wel schadevergoeding te betalen voor hun stilzitten.

⁽¹⁾ Jurispr. blz. II-2041.

⁽²⁾ PB C 184 van 13.6.1998, blz. 11.